

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

בפני כבוד השופט, סג"נ אחיקם סטולר

מערער	מנחם מנדל ווייס באמצעות ב"כ עו"ד גילה אסייג נגד
משיב	פקיד שומה רמלה באמצעות ב"כ עו"ד יונתן בן דוד מפרקליטות מחוז תל אביב - אזרחי

פסק דין

לפניי ערעור על שומת מס הכנסה שהוצאה למערער לשנות המס 2007 – 2010 (להלן: "תקופת השומה").

המערער הפעיל בין השנים 1988 לשנת 2010 עסק עצמאי שעסק בהתקנת דלתות פלדה, בשם "חוסם 82 שווק ושרות לכל סוגי הדלתות בניה שיפוצים והחזקות" (להלן: "חוסם 82")

רקע וטיעוני הצדדים בהתאם להודעות המפרשת את נימוקי השומה והערעור

בהתאם לתקנה 9 לתקנות בית משפט (ערעורים בעניני מס הכנסה), תשל"ט-1978, כשמדובר בערעור מס, יש לראות את הודעת הערעור, נימוקי שומה ונימוקי ערעור, ככתבי הטענות שמהם נגזרת גדר המחלוקת בין הצדדים.

טענות המשיב כפי שהן עולות מההודעה המפרשת את נימוקי השומה

המערער היה חייב לנהל פנקסים בהתאם לתוספת י"א להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות) התשל"ג 1973. ספרי המערער נמצאו בלתי קבילים בהתאם לסעיף 130 (ב) לפקודה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 63011-12-14 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

מביקורת צולבת בין דיווחי המערער לבין הנתונים שהתקבלו מלקוחותיו נמצא כי המערער לא כלל את כל הסכומים שקיבל משני לקוחות – ממנן יום טוב (להלן: "ממנן") ו-חב' אבגור. לפיכך הוסיף פקיד השומה להכנסותיו של המערער את ההכנסות שלא נרשמו מלקוחות אלו.

מביקורת מע"מ שנעשתה הוספו למערער תוספות למחזורים לשנת 2007, 2008, 2009 ו-2010. לפיכך המשיב חייב את המערער בתוספת הכנסה שלא דווחה בשיעורים הנקובים בשומה שבמחלוקת.

טענות המערער כפי שהן עולות מההודעה המפרשת את נימוקי הערעור

המערער שטח את מצבו האישי והרפואי. כמו כן המערער העלה טענות מקדמיות מסוג התיישנות וטענה לפיה השומה הוצאה בחוסר סמכות. בהמשך המערער ויתר על טענות אלו לפיכך אין מקום להכביר בהן מילים.

טענות המערער לעניין חברת אבגור

בשנת 2008, עבד המערער עבור חברת אבגור (להלן: "אבגור") שמנהליה היו מר אבי לקין (להלן: "אבי" או "לקין") ומר איגור סורין (להלן: "איגור" או "סורין"). עד חודש מאי 2014 היה אבי חברו של המערער והמערער בטח בו ללא כל עוררין. המערער מכר והתקין עבור אבי ואיגור דלתות פלדה.

בחודש מאי 2014, זומן המערער אל פקיד השומה ושם בפעם הראשונה הוצגה לו התמונה באשר למעשיו של אבי, שהביאו להוצאת הצווים נגדו.

לטענת המערער הוא "איש עבודה", אשר אינו בקיא ואינו מבין לדבריו בנושא ניירת והחוקים, פעל בצורה נאיבית וסמך על חברו אבי, ובדיעבד מצטער על כך.

המערער עבד והוציא חשבוניות כחוק, עד אשר הפסיק בהדרגה את עיסוקו בדלתות. חשבוניות הוצאו לאבי רק לאחר שביצע עבודה עבור חברת אבגור, וכל הנהלת החשבוניות הייתה מסודרת ותקינה.

אבי ביקש מהמערער, להפקיד כמות דלילה (כך נכתב) של צ'קים לחשבונו של המערער, המערער חשב לתומו שמעשה זה ישפר את מעמדו בבנק והרשה לאבי להפקיד בחשבונו כספים, שהועברו חזרה לאבי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 12-14-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

לטענתו הוא כנראה השאיר בתמימותו, בלי לשים לב, פנקס חשבוניות אצל אבי או שנלקחו מרכבו (אינו זוכר את הסיטואציה במדויק). המערער טען כי הוא ידע על היעלמותן של החשבוניות רק מפקידי השומה, ורק אחרי שהבין שאבי הוציא ללא רשותו חשבוניות עם העוסק המורשה של המערער בסך של 1,357,237 ₪.

פרט זה כאמור, נודע למערער רק לאחר שמס הכנסה עדכן אותו בנושא ועד לאותה תקופה היו השניים (המערער ואבי) חברים טובים.

לאחר דין ודברים בין אבי לבין המערער ואימים מצד אבי, הסתיימה החברות ביניהם והמערער נותר ללא הסברים על הפעולות שעשה אבי, וללא כל הוכחה שלא המערער הוא שכתב את החשבוניות.

לטענת המערער פקיד השומה ביסס את השומה בבדיקה שערך במחשב, כאשר ראה שחברת אבגור שילמה לפי ספריה סך 1,357,237 ₪ מבלי לבדוק את העובדות האמיתיות. המערער התלונן בפני רכז החוליה ובפני פקיד השומה בשני מכתבים בתאריכים סמוכים בחודש מאי 2014, כי אבי, בעל חברת אבגור, עשה כרצונו בפנקס החשבוניות.

עוד טען המערער שמס הכנסה לא ביצע חקירה אמיתית ולא ניסה להגיע לחקר האמת. חברת אבגור ומנהלה אבי, לא רק שהוציאה חשבוניות על שם חברת המערער, אלא גם הגדילה לעשות כאשר דרשה הוצאות שכביכול שילמה למערער כספים שמעולם לא הגיעו לכיסו.

המערער לא מכיר את הלקוחות שבוצעה להם העבודה, לא מכיר את האתרים שנרשמו בדוגמאות של החשבוניות שראה. המערער ביקש מאת פקידי מס הכנסה את החשבוניות המדוברות על מנת להגיש תלונה במשטרה, שכן במשטרה ביקשו לראות דוגמא לטענות המערער. רק לאחר שהחשבוניות התקבלו באמצעות באת כוחו של המערער, שקיבלה דוגמא של שלוש חשבוניות מאת הרכז, יכול היה המערער להגיש תלונה במשטרה וכך עשה. המערער מעולם לא היה באתרים שרשומים על גבי החשבוניות ומעולם לא כתב את החשבוניות המצורפות.

שותפו של אבי, איגור שבינתיים סיים את השותפות עם אבי, אינו זוכר שהמערער ביצע את העבודות עליהן רשומות החשבוניות שהוצגו בפניו ע"י המערער. עוד הוסיף איגור שנראה כי החשבוניות נכתבו בכתב ידו של אבי.

לעניין פסילת ספרים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

המערער לא קיבל את התקבולים מחברת אבגור ולכן לא היה אמור לרשום את הסכומים הנ"ל במערכת הספרים.

דיון והכרעה

השומה מורכבת מהתוספות שהוסיף המשיב למערער:

א. תוספת מחזור בגין הכנסות מהלקוח מר יום טוב ממן.

ב. תוספת מחזור בגין הכנסות מהלקוחה חברת אבגור.

ג. תוספת מחזור אשר נקבעה למערער בעקבות ביקורת מע"מ.

נטל השכנוע בהליכי מס

כידוע, כלל הוא כי בדרך כלל נטל השכנוע בערעורים על שומת מס מוטל על שכמי הנישום. לכלל כי נטל השכנוע (להבדיל מנטל הבאת הראיות) מוטל תמיד על שכמי הנישום נקבע בפסיקה חריג. כאשר פקיד השומה מפעיל את סמכותו על פי סעיף 86 לפקודה ומתעלם מעסקה בשל היותה מלאכותית, עובר אליו נטל השכנוע (ראו ע"א 34/70 בנין נ' פקיד השומה תל אביב 4, פ"ד כד(2) 425 (1970)); ע"א 102/59 פקיד השומה ירושלים נ' "איסמר" חברה למסחר והשקעות בע"מ, פ"ד יד 2165 (1960); ע"א 10666/03 שטרית נ' פקיד שומה תל אביב 4 (30.1.2006), פסקה 18). בהתאם להלכה, כאשר השומה מבוססת על הפרשי הון, הרי שנטל ההוכחה חל על הנישום (ע"א 562/08 דוד בן חיים נ' פקיד שומה אשקלון (16.11.2011); ע"א 2/81 יהושע שפירא נ' פקיד השומה חיפה פ"ד יב 389 (1984); ע"מ 15-01-50921 יצחק קצב נ' פקיד שומה גוש דן, בפסקאות 19-22 (10.4.2018))

אף על פי שנטל ההוכחה מוטל על המערער, הוא לא עמד בנטל המוטל עליו, ואף כפי שיפורט בהמשך, בחר המערער שלא לזמן עדים רלבנטיים ומהותיים מטעמו, או להגיש מסמכים כלשהם מטעמו.

העדים מטעם הצדדים

מטעם המערער העיד המערער בעצמו, ואיגור בעל מניות בחברת אבגור עד לשנת 2010. המערער לא העיד עדים נוספים שנדרשו על מנת לאשש טענותיו. למרות טענות קשות כנגד אבי, אשר המערער טוען כי זייף את החשבוניות וגנב ממנו כספים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

המערער גם לא זימן לעדות את ממון אשר גם בגין חשבוניות אשר נמצאו בספריו (של ממון) נקבעה תוספת מחזור. לעניין זה יש לציין כי בהודעה המפרשת את נימוקי הערעור לא אוזכרה החשבונית מיום טוב ממון. המערער אף נמנע מלזמן לעדות את רואה החשבון או מנהלי החשבונות שלו או את גרושתו אשר ניהלה לטענתו את ספרי החשבונות (ס' 9 לסיכומי המערער)

מטעם המשיב העיד רו"ח יוחאי אבן חיים סגן פקידת השומה במשיב, משנת 2017. רו"ח אבן חיים לא היה מעורב בשומה ובחן את התיק מחדש על פי המסמכים אשר מצויים בתיק. כך גם נמנע המערער מלהציג מסמכי בנקים המעידים על מצבו כיום או בעת תקופת השומה. המערער לא הגיש מסמכים שיש בכוחם לאמת או לאשש את גירסתו. המסמכים היחידים שהוגשו במסגרת הערעור הם מסמכים אותם הגיש המשיב באמצעות מר אבן חיים נציג המשיב.

לעניין המשקל אשר יש לייחס להעדר הצגת ראיות וזימון עדים מטעם המערער ראו ע"מ 16-01-17720 גבעות דוד - השקעות ונדל"ן בע"מ נ' מנהל מע"מ תל אביב, בפסקה 133 (14.9.2017): "כלל ידוע הוא, שכאשר בעל דין נמנע מהבאת עד או מהצגת ראיה, חזקה היא, שלו הובאו העד או הראיה, הם היו פועלים לרעתו" כן ראו פס"ד ע"מ (מרכז) 44866-04-12 מוסטפא דרבאשי נ' מע"מ רמלה, פסקה 25 (ביום 30.6.15). ראו גם "וכפי שנאמר בפסיקה פעמים רבות, הימנעות מלהביא ראיה שיכולה הייתה לתמוך בטענתו של בעל דין, מקימה חזקה שבעובדה שהיה באותה ראיה לפעול לחובת הנמנע" ר' ע"א 143/08 קרצמן נ' שירותי בריאות כללית, פס' 14 (נבו, 6.1.10);

אי דיווח על הכנסות מלקוחות

מבדיקה צולבת אשר ערך פקיד השומה בין דיווחי המערער לנתונים מלקוחות המערער, נמצא כי המערער לא כלל בדוחותיו הכנסות מלקוחות בסך של 1,884,525 ₪ לשנות המס 2007 – 2010.

טענות המערער בדבר זיוף החשבוניות לא הועלו בהשגתו מתאריך 22/1/2014 (מוצג 2, עמוד 7). ומכאן שיש לראות בכך גרסה כבושה, ולכן ראיתי להעניק לה משקל ראיתי נמוך. ע"מ 16-04-22990 אביבי נ' מס ערך מוסף תל אביב 3 (27/12/2017), פסקה 34.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

קשה לקבל את גרסת המערער ביחס לטענת הזיוף של חשבוניות על ידי אבי מחברת אבגור. המערער טוען בסעיף 7 לנימוקי הערעור שנודע לו על נושא הזיוף במאי 2014:

"בחודש מאי 2014, נקרא המערער אל פקיד השומה ושם בפעם הראשונה הוצגה לו התמונה באשר למעלליו של "חברו הטוב", שלימים התברר כאויבו שהרס את ביתו בצורת התנהלותו וגרם להוצאת הצווים."

עם זאת, המערער הגיש תלונה למשטרה רק בתאריך 29/1/2015, ראו לעניין זה את נספח 3 לנימוקי הערעור. התלונה הוגשה אחר הוצאת השומה, הצו, הגשת הערעור וההודעה המפרשת את נימוקי השומה. ויודגש כי הערעור הוגש בתאריך 30/12/2014.

כלומר התלונה למשטרה על זיוף, הוגשה למעלה מחצי שנה אחרי שנודע למערער על הזיוף. יש לשים אל לב כי המערער נמנע מלהציג או להגיש לבית המשפט את העתק התלונה עצמה, והגיש לבית המשפט אישור בדבר הגשת תלונה על זיוף אך תוכן התלונה לא נחשף.

בחקירתו הנגדית טען המערער טענה חדשה בנוגע לזיוף, עת טען כי אבי הדפיס פנקס שלם, זאת בניגוד לטענותיו המפורשות בס' 12 לנימוקי הערעור לאמור:

"לאחר דין ודברים בין אבי לבין המערער ואיומים מצד אבי, הסתיימה החברות ביניהם והמערער נותר ללא הסברים על הפעולות שעשה חברו, וללא כל הוכחה שלא הוא ביצע את כתיבת החשבוניות."

בחקירה הנגדית אמר המערער כי אבי זייף את החשבוניות או הדפיס חבילת חשבוניות. למרות שמדובר בחשבוניות משנת 2007-2010 קושר אותם המערער לאירועים שהתרחשו בשנת 2014.

"ש. הטענה שלך שאבי זיף את החשבוניות שלך?"

ת. כן

ש. איך החשבוניות שלך הגיעו לאבי?"

ת. א', יכול להיות שהוא עשה פנקס.

ש. את בטוח במה שאתה אומר? כי בנימוקי ערעור שלך אתה אומר דברים אחרים,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

- ת. אני לא אומר דברים אחרים.
- ש. מפנה לסעיף 12 לנימוקי ערעור שלך,
- ת. אני לא יודע מה זה סעיף 12.
- ש. מי ניסח את ההודעה המפורשת את נימוקי הערעור?
- ת. העו"ד שלי.
- ש. על סמך מה היא ניסחה את זה?
- ת. על סמך שיחות אתי."
- ביהמ"ש מקריא את סעיף 12 לנימוקי הערעור.
- ש. מפנה גם לסעיף 8 שבסעיף 8 אתה טוען שכבר במאי 2014 ידעת את כל העלילה הזאת שמזייפים עליך, אז רק למה רק בינואר 2015 טרחת ללכת למשטרה? אני אומר לך שאתה לא מדייק,
- ת. נעלם לי חצי פנקס חשבוניות.
- ש. מתי נעלם לך?
- ת. אני לא זוכר אך אני חושב שבשנת 2014.
- ש. ומה עשית עם זה?
- ת. הודעתי למס הכנסה.
- ש. תראה לי את האישור שהודעת למס הכנסה,
- ת. אין לי את האישור.
- ש. הודעת למע"מ?
- ת. לא.
- ש. הודעת למשטרה?

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

ת. לא, לא חשבתי שאני צריך להודיע למשטרה. אבל החשבוניות אם תסתכל עליהן זה מספרים סידוריים אחרים לכן אני בא ואומר שסביר מאוד להניח שהוא עשה פנקס חשבוניות.

ש. **תסביר על מה אתה מדבר,**

ת. אם הפנקס חשבוניות שלי שמופיע בספר תקבולים הוא לדוגמא מ – 1 ל – 25 אז לאבי היה מאתיים ומשהו וכמובן שאני לא יודע מה היו בדיוק המספרים. לכן אני בא ואומר שסביר מאוד להניח שאבי עשה פנקס חשבוניות באיזה בית דפוס.

ש. **למה אנו פעם ראשונה שומעים על הטענה הזאת? למה הער"ד שלך שהגישה נימוקי ערעור לא ציינה את זה?**

ת. אני לא יודע למה לא שמעת את זה אבל אמרתי לכולם כולל מס הכנסה, שאמרתי להם וליפתח במפורש ולרינת גם כן שבואו נבדוק את החשבוניות האלה, בואו נבדוק מי הוציא את החשבוניות האלה.

ש. **אתה אומר בשנת 2014 גילית שנעלם לך פנקס?**

ת. אני לא זוכר בדיוק את התאריך אך אני חושב שכן.

ש. **את השנה אתה זוכר?**

ת. אני חושב שזה 2014, אני לא בטוח, קשה לי לזכור את התאריכים האלה.

ש. **אבל אנו מדברים פה על חשבוניות משנת 2007 עד 2010, אז מה הקשר של שנת 2014?**

ת. **אולי הוא הכין את המבצע שלו מראש, אני לא יודע. אולי הוא תכנן את זה. יכול להיות שאבי תכנן את זה מראש והוא הכין לו את זה והוא עשה את זה מדי פעם, אני באמת שלא יודע. כל החשבוניות שהוצאתי לאבי מופיעים בספר תקבולים" (ראו עמודים 8-9 לפרוטוקול)**

בנוסף לכך המערער סיפק גרסה לא עקבית ביחס לבעיות הרפואיות שלו אשר מנעו ממנו לעבוד. כך לדוגמא טען המערער כי בשנים 2007-2008 סבל מבעיות בגב ולכן המחזור היה נמוך (פרו' ע' 12 ש' 7-25). למרות זאת, כאשר המערער עומת מול נתונים כי בשנים 2010-

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

2009 המחזור זינק במאות אחוזים - המערער טען כי בחלק משנים לא היה יכול לתפקד, והטיל את האשמה על רכז מס הכנסה מר יפתח בן דוד. חשוב לציין שהמערער הכיר את הרכז בן דוד רק בשנת 2014, ולכן ההיכרות עמו לא יכולה להסביר את המחזוריים הנמוכים שבע שנים לפני ההיכרות ביניהם.

בהמשך הדברים נשאל המערער מדוע לא ציין את בעיות הגב שלו בנימוקי הערעור אלא רק את הבעיות הנפשיות, גם ביחס לשאלה זו המערער התחמק בתשובתו. (פרו' ע' 12 ש' 26; ע' 13 ש' 19). גם ביחס לטענה לבעיות גב המערער לא טרח לצרף אסמכתאות כלשהן.

ממן יום טוב

מדברי המשיבה עולה שתיק המערער נכנס לתכנית עבודה בעקבות מידע שהתקבל מפקיד שומה חולון. ללקוח של המערער ממן יום טוב, בפקיד שומה חולון אישרו את התשלומים למערער. המפקח בפקיד שומה חולון השתכנע שניתן שירות ולכן אושרו השומות.

מהנהלת החשבונות של ממן וכרטיסו של המערער שם, עולה כי המערער מסווג כנותן שירותים קבוע. (ראו לעניין זה את העתק הנהלת החשבונות של ממן, מוצג 3, מעמוד 10. וכן ראו את העתק החשבונות שהמערער הוציא לממן, מוצג 4 מעמוד 21).

בחקירתו הנגדית בבית המשפט טען המערער כי התגלה לו שממן קשור למשפחות פשע, וכאשר הגיע לברר עימו את נושא החשבונות, יום טוב או אנשיו דקרו וחתכו את המערער, ובלשונו:

"היה לי מקרה נוסף עם בחור בשם יום טוב ומתברר שהוא שייך למשפחת פשע מאוד רצינית ואשתו ז"ל של יום טוב לקחה חשבונות והוסיפה עליהן סתם אפס והלכתי להתעמת אתו על זה וזה גם נודע לי או ממע"מ או ממס הכנסה, הלכתי להתעמת אתו עם זה ודקרו אותי, חתכו אותי והעדפתי ללכת למע"מ לשלם את הפרשים שהם דורשים כי העדפתי שתישאר לי משפחה ושלא יפגעו בהם ושילמתי למע"מ את הכסף הזה והכנסתי את זה לספר תקבולים וזה מופיע.

.....

ש. לפני ההפסקה סיפרת שגם יום טוב ממן הוא רמאי ונוכל ושהוא דקר אותך,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 63011-12-14 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

- ת. יותר נכון אשתו ז"ל.
- ש. רמאית או שדקרה אותך?
- ת. האנשים של יום טוב.
- ש. בהודעה המפרשת את נימוקי הערעור שלך אין לך שום טענה לגבי יום טוב ממך, אתה זורק את הסיפור הזה עכשיו לחלל האוויר ולא טענת שום דבר,
- ת. לא נשאלתי.
- ש. נימוקי ערעור זה מסמך שאתה כותב, אתה מסביר לעוה"ד שלך את העובדות והיא כותבת את העובדות מפיק, ובמסמך הזה שהוא לא מסמך ארוך, 3 עמודים אין שום קשר לטענות החדשות שלך שהן בגדר הרחבת חזית שאני מתנגד אליה,
- ת. אתה שאלת אותי שאלה ואני נתתי לך תשובה אמיתית על כל ההשתלשלויות. שאלת אם הייתה לי בעיה ואמרתי שכן, זה בהתאם לשאלה שלך.
- ש. בהודעה שמפרשת את נימוקי השומה פקיד השומה מתייחס ללקוח שלך יום טוב ממך וטוען שאתה לא דיווחת על הכנסה בסכום מאוד גדול, אתה ראית פעם את נימוקי השומה?
- ת. לא ראיתי, לא רצו לתת לי חומר.
- ש. מפנה לסעיף 5 לנימוקי השומה,
- ת. אין לי משקפיים.
- ש. מצטט מסעיף 5 לנימוקי השומה, אסביר לך, אתם הגשתם הודעת ערעור ועל הודעת ערעור הזו פקידה שומה הגיש את המסמך שממנו הקראתי לך עכשיו ואז אתם רשמתם את המסמך שנקרא נימוקי ערעור ואני שואל למה לא התייחסתם לטענה שלא כללת הכנסות מיום טוב ממך? היום אתה טוען כל מיני סיפורים ולמה לא כתבתם את זה?

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 63011-12-14 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

- ת. במס הכנסה לא דיברו אתי על שמות אלא דיברו אתי רק על מספרים. אם הם הכניסו מספרים שקשורים ליום טוב אני באמת לא יודע, חקירה צולבת הכוונה שלך שהם שאלו אותי ואני עניתי להם?
- ש. לא אמרתי חקירה צולבת, אמרתי דיווחים, בדיקה צולבת זה נקרא, במס הכנסה לא דיברו אתי על שמות.
- ש. יש את נימוקי השומה ועוה"ד שלך קיבלה את זה והיא מתקשרת אליך אדון וייס זה המסמך אנחנו צריכים תוך 30 יום להסביר את נימוקי הערעור שלנו ואין שום קשר ליפתח, יפתח לא מאיים עליך ולא כל הסיפורים שאתה מנסה למכור,
- ת. אני לא מוכר לך שום דבר, אני אומר לך את האמת, למה אתה עושה אותנו כזה תמים וצדיק?
- ש. אתה מקבל את נימוקי השומה ואז אתה כותב את נימוקי הערעור ואתה לא מתייחס ליום טוב ממך ואני שואל למה?
- ת. מכיוון שאני באאוט לגמרי וגם העו"ד הנכבדה שלי ב – 95 אחוז מהזמן היא מדברת עם מרים ולא אתי כי אני נכנס לפאניקה כזאת, לרעידות, אז רוב השיחות גם היום שיש לעו"ד היא מדברת עם מרים. אני מעט מאוד מדבר אתה והיא גם היא לא הכינה אותי לחקירה הזאת אלא אולי הכינה את מרים. אני עונה רק את האמת ורק מה שאני יודע. אני מעולם לא התעסקתי עם ניירת (פרו' ע' 10 ש' 21 ואילך)

בהמשך חקירתו הנגדית ציין המערער כי הוא מכיר את מר יום טוב מילדות (פרו' ע' 19 ש' 3-4). לא מיותר לציין שטענות אלו לא הוזכרו בנימוקי הערעור. לאור מה שכתבתי לעיל, בדבר תחימת גדר המחלוקת על ידי כתבי הטענות – ההודעות המפרשות: העובדה שהחשבוניות של יום טוב ממך לא באו לידי ביטוי בנימוקי הערעור, מדברת בעד עצמה ויש לראות טענות אלו כהרחבת חזית המחלוקת. יש לשים אל לב שחשבוניות ממך יום טוב אוזכרו במפורש בנימוקי השומה (ראו סעיף 5 לנימוקים וכן פרו' ע' 10 מש' 35 – ע' 11 ש' 33).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

שאלתת DF וחברת אבגור

שאלתת DF מציגה את אישורי ניכוי המס במקור במערכת שע"מ. בשאלתה של העוסק, ניתן לראות כי חברת אבגור שילמה תשלומים לקבלני משנה בסכומים המופיעים בדו"ח. הפערים בין הנתונים בשאלתה, לתוספת המחזור בו חויב המערער נובעים מכך שהתוספת למחזור היא בנטרול שיעור המע"מ. ראו לעניין זה העתק שאלתת DF, מוצג 5, עמוד 30.

בע"מ 11-11-4199 טל ואח' נ' פקיד שומה גוש דן (ניתן בתאריך 14/12/2014), אישר בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופט אטדגי), שומה אשר התבססה בין היתר על שאלתת DF, וראה בה מקור מהימן להערכת היקף מחזור של נישום (על פסק דינו של כב' השופט אטדגי הוגש ערעור המדינה לבית המשפט העליון ע"א 732/15 ערעור המדינה התקבל בחלקו ביום 21/3/16 אבל לא ביחס לסוגייה ה- DF. בקשה לדיון נוסף דנ"א 3163/16 נמחקה ביום 9/6/16 בשל אי הפקדת עירבון.

גם אני סבור שאין כל מניעה לעשות שימוש בשאלתת DF שמבטאת נתונים שהופקו, ממערכת שע"מ, המפרטת את התשלומים ששולמו על ידי מוסדות החייבים לנכות מס במקור.

פקיד השומה קיבל מסמך כתוב מחברת אבגור ובו פירוט כרטיס "חוסם 82" (שם עסקו של המערער) כספק שלה, לרבות פירוט השיקים אשר הוצאו ל"חוסם 82" בשנות המס 2009, 2010.

במכתב רואת החשבון, היא כותבת כי הסכומים נדרשו כהוצאה בספרי אבגור לשנת המס 2009. (ראו לעניין זה העתק מכתב מחברת אבגור מתאריך 8/12/2013, צורף כמוצג 6, עמוד 32 לתצהיר המשיב).

עוד יצוין כי בתאריך 15/10/2014, שלחה חברת אבגור מכתב בו העתק החשבוניות של חוסם 82, אשר הוצאו לחברת אבגור. (העתק מכתב אבגור מתאריך 15/10/2014, מוצג 7, עמוד 43)

עדוּתו של איגור סורין

המערער זימן לעדות את סורין, אשר היה, כאמור, שותף בחברת אבגור עד לשנת 2010. סורין העיד שהוא מזהה את כתב ידו של אבי על חלק מהחשבוניות. מהעדוּת של סורין עולה שהוא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 63011-12-14 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

מסוכסך עם אבי והשותפות ביניהם פורקה זה מכבר. לאור זאת יש להעריך את עדותו של סורין במחלוקת שנפלה בין המערער למשיב.

כשמדובר בזיהוי כתב יד לצרכים משפטיים יש לעגן דבר זה בחוות דעת ואין להסתפק בזיהוי של אדם שאינו מומחה על סמך היכרות. גם אם נאמר שהחשבוניות נרשמו על ידי אבי עדיין יש להוכיח שהדבר לא נעשה ברשות המערער וזאת בהינתן שלחשבון הבנק של המערער הופקדו שיקים המשקפים חלק מהחשבוניות (ראו להלן הפיסקה העוסקת בבנקים)

מעדותו של סורין עולה כי לא טיפל בחשבוניות של חברת אבגור וכי הוא היה איש השטח של החברה. כך גם לא ידע לומר אילו עבודות ביצע המערער עבור אבגור.

"ש.אתה הכרת את החשבוניות האלה בתור בעל החברה? ת. אני לא התעסקתי עם חשבוניות, אני הייתי איש שטח, טכני." (פרו' עמוד 24 שורות 1-2).

כאמור סורין לא ידע אילו עבודות עשה המערער עבור אבגור, אולם ציין כי ייתכן והמערער עשה עבודות עבור אבי,

"ש. איזה עבודות המערער עשה לחב' אבגור? הוא עשה עבודות לחב' אבגור?"

ת. לא ידוע לי אם עשה עבודות לחב' אבגור. לי הוא לא עשה אף פעם עבודה, יכול להיות שאבי הזמין אותו לעבודה, אני לא יודע על זה." (פרו' עמ' 24 שורות 26-28).

נוכח המחלוקת בעבר בין סורין לאבי אין לייחס חשיבות לאמירה בעדותו שאבי אינו אדם ישר. כאמור פרט לדעות ואמירות ביחס לאבי ולחברת אבגור לא הוגשו מסמכים כלשהם על מנת לתמוך בטענות והאשמות המערער. לא זו אף זו, אבי לא זומן לעדות על ידי המערער כך שלא ניתנה אפשרות לבית המשפט להתרשם ממנו.

מר סורין ציין בעדותו בבית המשפט כי הוא אינו מתעסק עם החשבוניות.

בהמשך עדותו אישר סורין כי ייתכן והמערער עשה דלתות לאבגור והוא אינו יודע על כך:

"ש. יכול להיות שהמערער שמתעסק בדלתות עשה דלתות לחב' אבגור ואתה לא יודע? ת. יכול להיות, אמרתי שיכול להיות. ש.העדת פה גם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 12-14-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

שאתה לא התעסקת בחשבונות, אתה איש שטח, יכול להיות שהמערער עשה עבודות ואתה לא יודע עליהם? ת. לא מאמין אבל בגדול יכול להיות. אם הוא היה עושה עבודות לאבגור לא היה עושה סוד מזה, אנו נפגשים בבניין". (פרו' עמ' 24 ש' 36 ואילך).

כמו כן אישר סורין שייתכן והיו אתרים שהוא לא טיפל לכן אין לו ידע לגביהם:

ש.היה לנו פה דיון קודם שהמערער העיד שעבד ב - 4 אתרים שונים של אבגור,

ת.אין לי מושג על זה. אולי היו אתרים שאני לא טיפלתי בהם". (פרו' ע' 25 ש' 9-10), (בפרו' ע' 4 שורות 21-22, ציין המערער שעבד בארבעה אתרים).

טענות המערער כנגד דיווחי הלקוחות או הטענה הכללית על כך שלא סביר שיוציא חשבונות בלי לדווח עליהן, עומדת בסתירה לדיווחי הלקוחות שלו, ספרי הלקוחות ודוחותיהם השנתיים.

טענתו של המערער בסעיף 18 לסיכומי ביחס לחשבונות כפולות היא טענה לא ברורה. שכן, חיוב המערער ותוספת המחזור שקבע המשיב מתבסס על שאילתת DF, מסמכים שהתקבלו מאבגור, מסמכי הנהלת חשבונות של אבגור ושל יום טוב ממן וגם על סמך החשבונות. תוספת המחזור לא נקבעה רק על סמך החשבונות, ומכאן שהעובדה שהוגשו חשבונות כפולות אינה מעלה ואינה מורידה. (ראו לעניין זה את שאילתת DF בעמוד 30 לתיק המוצגים, בה ניתן לראות את הסכומים אשר שולמו למערער בשנות המס. כמו כן ראו את נספח 6 לתיק מוצגים ובעיקר את עמודים 39-40 ובהם פירוט של התשלומים אשר שולמו למערער).

חשבונות הבנק

עיקר טענתו של המערער היא שאבי מחברת אבגור ביקש ממנו, להפקיד כמות קטנה של צ'קים לחשבונו של המערער, שלתומו חשב המערער שמעשה זה ישפר את מעמדו בבנק ולכן הרשה לאבי להפקיד בחשבונו כספים, שהועברו חזרה לאבי (ראו סעיף 10 להודעה המפרשת את נימוקי הערעור).

מעיון בחשבונות הבנק של המערער או אישתו ניתן לראות לפחות את חלק מהפקדות השיקים של חברת אבגור. דבר המוכיח שהמערער קיבל את התקבולים אותם המשיב מייחס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

למערער. (ראו לעניין זה העתק פירוט חשבונות בנק, נספח 8, עמוד 68 למוצגי המשיב. וכן ראו את העתק מסמך ספיחי שיקים, נספח 9, עמוד 149 ואילך למוצגי המשיב).

בחקירתו הנגדית אישר המערער כי החזיק את הכספים גם לתקופה של 3 חודשים (פרוטוקול עמוד 14 משורה 20 ואילך) :

ש. תסתכל בנספח 8, פירוט של חשבונות לבנק שלך ושל אשתך, ואנו רואים את השיקים של אבגור שהופקדו לחשבון, מה אתה יודע להגיד על זה?

ת. שיקים שקיבלתי מאבי הפקדתי בחשבון בנק שלי, כמו מטומטם נתתי לו את מלוא התמורה לשיקים האלה.

ש. תוך כמה זמן היית מחזיר את הכסף לאבי?

ת. זה לא היה ימים קבועים, כל פעם שהיה מבקש זה יכול היה לקחת יום או שבוע או חודש, אין יום קבוע.

לביהמ"ש :

ש. כמה זמן הוא היה משאיר את הכסף שלו בחשבון שלך?

ת. אני לא זוכר את מספר הימים. הוא קיבל את הכסף פעם עשר, פעם חמישים, פעם ארבעים, לפי בקשה שלו, כמה זמן שהוא רצה.

ש. כמה זמן זה היה?

ת. זאת הייתה תקופה ארוכה שהייתי מכניס ומוציא.

ש. מרגע שהוא הכניס לך את הכסף עד כמה זמן הוא מושך את הכסף?

ת. כמה זמן בדיוק אני לא יודע.

ש. בערך,

ת. גם 3 חודשים, כי הוא לא היה לוקח את כל הכסף במכה אחת.

ש. אולי הוא שם לך 80 ומשך לך 100 או 200?

ת. אגיד לך את האמת אני אפילו לא בדקתי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

.....

ש. אז אין לך התחשבות אתו?

ת. אין לי. לא הרווחתי מזה. כיום אני אומר שזה מעשה מטומטם בתור עזרה לחבר. לאבי הייתה רשימה ולא לי ואני האמנתי לו.

ביהמ"ש יוצא להפסקה כדי שהעד יסתכל בנספח 8 לתיק המוצגים של המשיבה ויסביר לביהמ"ש את ההכנסות וההוצאות בחשבון.

לאחר הפסקה

ת. מה שראינו בבנק הפועלים זה היה אחד אבל הרוב נעשה בכלל בבנק אחר בנק אוצר החייל ובבנק אוצר החייל אני מצאתי קצת - הפקדה של 100 אלף ₪, משיכה של 88 אלף ₪ לדוגמא. מפנה לעמוד 137. הסתכלתי עוד קצת ומצאתי גם בעמוד 139 הפקדה של 61 אלף ₪ ומשיכה של 30 אלף. יכול להיות שנתתי לו שיקים.

לביהמ"ש אני משיב שאמרתי שיש לו איזו בעיה בחשבון בנק והוא ביקש ממני שאעזור לו.

המשך:

ת. ב – 137 יש הפקדה של 100 אלף ₪ והוצאה של 88 אלף ₪. לאחר מכן הייתה לי סחרחורות וכאבה לי הרגל והתחלתי לרעוד והתיישבתי קצת, עכשיו אני יושב וזה בסדר ואני אמשיך לתת את העדות בישיבה.

ש. במשך כמה שנים חברת אבגור השתמשו בחשבון הבנק שלך?

ת. אני מעריך משהו כמו שנתיים.

ש. לא חששת מנושא של הלבנת הון?

ת. אני לא חשבתי על זה בגלל זה אני אומר שאני מטומטם.

ש. מתי היה השיק הראשון?

ת. לא זוכר את התאריך.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

ש. את השנה?

ת. לא זוכר.

ש. מתי הכרת את אבי לקן וחברת אבגור?

ת. אני חושב שהכרתי את אבי ב – 2011, 2012.

ש. אבל החשבונות משנת 2009,

ת. אז הכרתי אותו שנתיים קודם בערך.

בעדות המערער, יש כדי להעיד על התנהלות פסולה. כך גם יש בעדותו כדי להצביע על חוסר מהימנות של המערער, דבר שאינו מאפשר ליתן אמון בגירסתו.

לא זו אף זו, המערער לא הציג ראיה כלשהי כי אכן הכסף הגיע לידי אבי. הדבר מעלה תהייה נוכח סכומי הכסף הגדולים. המערער היה אמור להיות מסוגל לספק מסמך כלשהו, ממנו ניתן היה ללמוד כי הכסף הוחזר לאבי. לכל הפחות המערער היה חייב לזמן לעדות את אבי, עם זאת המערער נמנע מלעשות כן, ולכן הדבר עומד לחובתו.

תוספת בגין ביקורת מע"מ

המשיב הוסיף למחזור המערער, בדין, את סכום המס הנגזר מתוספת המחזור שקבע מע"מ על סמך הביקורת של מע"מ, וזאת בהתאם לפירוט הבא :

	2008	2009	2010	סה"כ
תוספת מחזור	₪ 58,000.00	₪ 8,958.00	₪ 246,954.00	₪ 313,912.00

פסילת ספרים

המשיב פסל את ספרי המערער בתאריך 14/9/2014, (ס' 3-4 לנימוקי השומה), עם זאת המערער לא הגיש ערעור על פסילת הספרים בהודעת הערעור. כמו כן המערער לא חקר את סגן פקיד השומה ביחס לפסילת הספרים. עוד יצוין כי המערער לא התייחס בסיכומיו לפסילת הספרים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"מ 14-12-63011 ווייס נ' פקיד שומה רמלה

הטענות המקדמיות של המערער

המערער ויתר על טענותיו המקדמיות אותן העלה בתחילת ההליך. טענת ההתיישנות נזנחה בסוף הדיון אשר התקיים בתאריך 21/2/2018, פרוטוקול ע' 22 שורה 6. הטענה כי נותן ההחלטה בשלב א' התערב בשלב ב' נזנחה בסוף הדיון אשר התקיים בתאריך 9/10/2018, פרוטוקול ע' 30 שורה 12.

יתר על כן, מערער לא התייחס לטענות המקדמיות בסיכומיו ולכן ממילא יש לראות אותו כמי שזנח אותן. ראו לעניין זה ע"א 1134/11 ר.מ שביט מבנים חברה לבנין השקעות ופיתוח בע"מ נ' פקיד שומה באר שבע, פסקה 29 (12.5.2013) ע"א 2950/07 סולימאן נ' מדינת ישראל-מנהל מקרקעי ישראל, פסקה 32 (26.10.2009)

לא מצאתי מקום להתייחס במסגרת פסק הדין למחלוקת האישית שנפלה בין המערער לרכז מר יפתח בן דוד.

לסיכום

המערער לא הרים את הנטל המוטל עליו ולא נפלה שגגה אצל פקיד השומה. השומה על מרכיבה נעשתה כהלכה.

התוצאה היא שהערעור נדחה.

המערער ישלם למשיב שכ"ט עו"ד והוצאות בשיעור של 25.000 ₪ סכום זה יהיה צמוד למדד ויישא ריבית חוקית מהיום ועד לתשלומו המלא בפועל.

ניתן לפרסם את פסק הדין אך לא לפני 26/6/20

המזכירות תעביר העתק מפסק הדין לצדדים.

ניתנה היום, ג' סיוון תש"פ, 26 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

אחיקם סטולר, שופט, סגן הנשיאה